

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 402/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 61 Er 901/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 61 Er 901/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„... podávam týmto sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vo veci porušenia môjho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tieto moje práva boli porušené postupom súdu Okresného súdu Bratislava I (OS BA I), ktorý viedol k zbytočným prieťahom v konaní sp. zn.: 61Er 901/2015, Ex 41/2015. V predmetnom konaní vystupujem ako oprávnený.

Na základe rozhodnutia OS BA I č.k. 12C/57/2007-57 zo dňa 12.3.2010, v spojení s rozsudkom Krajskému súdu v Bratislave č. 2Co 257/2011-118 z 27.2.2013, ktorý sa stal právoplatným 21.3.20103 a vykonateľným dňa 25.3.20013, vydal OS BA I dňa 25.6.2015 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi [REDAKOVANÉ] (exekútor) v prospech oprávneného, ktorý v tejto sťažnosti vystupuje ako sťažovateľ.

Exekútor vo veci vydal dňa 2.7.2015 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prevzal osobne dňa 25.8.2015. Upovedomenie zaslané na adresu povinný neprevzal. Dňa 10.9.2015 povinný doručil exekútorovi námietky proti exekúcii. Exekútor tieto námietky odovzdal v lehote na poštovú prepravu pre OS BA I dňa 8.9.2015.

Dňa 9.10.2015 sťažovateľ na základe žiadosti OS BA I predložil vyjadrenie k námietke povinného.

Dňa 4.3.2016 podal povinný odvolanie.

Dňa 30.3.2016 sťažovateľ na základe žiadosti OS BA I predložil vyjadrenie k odvolaniu povinného.

Dňa 1.4.2016 podal exekútor vyjadrenie na OS BA I k odvolaniu povinného.

Keďže od posledného vyjadrenia exekútora zo dňa 1.4.2016 ubehol už takmer rok, pričom celé súdne konanie proti povinnému vrátane konania vo veci samej sa tiahne už cca 11 rokov, a keďže navrhovateľovi v dôsledku prieťahov v konaní vznikla a stále prebieha duševná, ale aj materiálna škoda, dospel sťažovateľ k presvedčeniu, že súd svojim konaním porušil vyššie opísané ústavné práva sťažovateľa, čo sťažovateľa primálo k tomu, aby podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky.“

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom sudkyne Okresného súdu Košice I, v konaní č.k. 61Er 901/2015, Ex 41/2015 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby vo veci konal a prikazuje obnoviť stav pred porušením základného práva a práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie 2000 eur (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný sťažovateľovi vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške podľa vyčíslenia advokáta, ktoré je Ministerstvo spravodlivosti SR povinné zaplatiť na účet advokáta, ktorého sťažovateľovi prideli Ústavný súd SR do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

8. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že povinný podal námietky proti exekúcii, ktoré exekútor zaslal okresnému súdu. Sťažovateľ v sťažnosti neuvádza, že okresný súd už o námietkach rozhodol, ale v časovej následnosti po podaní námietok a jeho vyjadrení sa k námietkam uvádza, že povinný podal odvolanie, ku ktorému sa vyjadril sťažovateľ aj exekútor. Z uvedeného vyplýva nejasnosť odôvodnenia sťažnosti.

10. Sťažovateľ tiež v záhlaví sťažnosti uvádza, že je zastúpený [REDACTED], avšak sťažnosť bola podpísaná priamo sťažovateľom a vo štvrtom bode návrhu rozhodnutia (v petite sťažnosti) uvádza, že trovy právneho zastúpenia sa majú zaplatiť na účet advokáta, „ktorého sťažovateľovi pridelí Ústavný súd SR“. V tejto časti tak petit nekorešponduje so záhlavím sťažnosti. Zároveň vzhľadom na znenie záhlavia nebolo k sťažnosti pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Aj z tohto pohľadu sťažnosť pôsobí zmätočne a vytvára priestor na dohady.

11. Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v prvom bode petitu sťažnosti sťažovateľ označuje ako porušovateľa ním uvedeného základného práva Okresný súd

Košice I, pričom z celého ostatného obsahu sťažnosti a aj z ostatných bodov petitu vyplýva, že porušovateľom je okresný súd.

12. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

13. Ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažnosť sťažovateľa nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde a z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Keďže došlo k odmietnutiu sťažnosti v celom rozsahu, bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2017